

תת"ע 4335/11/15 - מדינת ישראל נגד עידה עצומה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4335-11-15 מדינת ישראל נ' עצומה
תיק חיזוני: 90505015314

בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
ממשימה מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות תעבורה חיפה
נגד עידה עצומה באמצעות עו"ד מוחמד מג'אדלי (סנגוריה
נאשמה ציבורית)

nymoki הכרעת דין

בתאריך 30.01.17 זכיתי את הנאשמה מהעבירה המויחסת לה. להלן נימוקי הכרעת הדין.

כללי

1. כנגד הנאשמת הוגש כתוב אישום בגין עבירה של נהיגה מעל המהירות המרבית המותרת בニיגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה. על פי עובדות כתוב האישום ביום 15.08.15 בשעה 23:37 נהגה הנאשمة בכיביש 22 , ברכב מסוג מזדה בצבע לבן שמספרו 4914535 בmahירות של 171 Km\sh במקום 100 Km\sh.

כתב האישום הוגש מכוח חזקת הבעלות.

2. הנאשמת כפירה בעובדות כתב האישום.

לא במחלוקת:

- העובדת שבמועד ביצוע העבירה הנאשמת הייתה הבעלים של רכב מזדה לבן מס' 4914535.
- העובדת שרכב מזדה לבן שמספרו 4914535 צולם באמצעות מצלמת א-3 במקום המפורט בכתב האישום.
- המהירות בה צולם הרכב בצילמת האכיפה

עמוד 1

- טענת הנאשمت לפיה הרכב שצלם אינו רכבה. בהקשר זה טענה כי לוחיות הרישוי נגנוו מרכבה וכפי הנראה הרכבו על הרכב שצלם.
- טענתה הנאשמת לפיה כלל לא נהגה במועד ביצוע העבירה.

הצדדים הסכימו כי תחילה ידון בבית המשפט בשאלת זהות הנהג והאם הנאשמת סתרה את חזקת הבעלות.

ראיות הצדדים בשחלוקת

ראיות המאשימה

3. מטעם המאשימה הוגש צילומי הרכב (ת/1) שנקלט במלאת ה-א/3 במועד ובמקום המפורטים בכתב האישום.

ראיות ההגנה

4. מטעם ההגנה הוגש תמונות רכבה של הנאשמת נ/1, אישור משטרה בדבר הגשת תלונה על גניבת חלקו של רכב נ/2, תלונתה של הנאשמת במשטרה בעניין גניבת לוחיות הרישוי מרכבה (נ/3), ואישור בגין סגירת התקיק תחת העילה "עברית לא נודע" (נ/4).

עדות הנאשמת

5. בבית המשפט העידה הנאשמת בהתייחס לתמונות ת/1: "אני לא נהגתי ברכב. הרכב שבתמונה שאתה מציג לי, הוא בכלל לא הרכב שלי..." (עמ' 7 ש' 27 לפרטוקול)... יש גם סימן של חישני רופרט. לרכב שלי אין חישני רופרט. ב-נ/1 זה הרכב שלי. אני מבקשת להבהיר שב-נ/1 זה הרכב שלי, כאשר הרכב בתמונה המחשב אצל התובע, אינו הרכב שלי. רק המספר זהה...". צילמתי את התמונה זו במרץ 2015. זה אותו רכב מסוג "מאזדה לנטיס"... בתאריך 16.8.15 יום אחרי הצלום של הרכב בתמונה המשטרתית, גיליתי שהלוויות נגנוו מהרכב שלי... גיליתי את זה בצהרים. אחרי הצהרים ניגשתי למשטרת העירiot ומסרתי את התלונה" (עמ' 8 ש' 24 - עמ' 9 ש' 9 לפרטוקול). העידה כי ביום בו בוצעה העבירה כלל לא הייתה באזורי חיפה, ובהקשר זה הסבירה: "ביום זהה זה יום ההולדת שלי. 15.8.15. הייתה בת 21 באותו היום. חגגו... בבית. בסגל שלום. בדروم. ליד באר שבע" (עמ' 9 ש' 29-27 לפרטוקול).

בחקירותה הנגידת אישרה כי הייתה הבעלים של רכב מאזדה לבן שמספרו כמפורט בכתב האישום. העידה כי קנתה את

הרכב בכספה טרם הוצאה רישון נהיגה בחודש ינואר ועד אז נהגו הרכב אמה ואביה. לשאלת מודיעע צלמה את רכבת 5 חודשים לפני מעוד העבירה הנטענת, השיבה: "**לא יודעת. היינו בטיזל**" (עמ' 11 ש' 3 לפרטוקול). הוסיפה והuida כי את התמונה צילמה: "**מהפלפון. התמונה עדין אצל... אני העברתי אותה מהמייל מהטלפון הקודם לטלפון זהה. אני מראה לך את התמונה בטלפון שלי... צלמתי שתי תמונות. אני לא יכולה לומר מה תאריך התמונה כי העברתי את התמונה מטלפון אחר.** וגם התמונה שראויים קודם רואים אותו מטילת. מדובר באותו טיזל. יש לי עוד תמונה עם דלת פתוחה ולא שתים" (עמ' 11 ש' 5 - 17 לפרטוקול). לשאלת האם נתנה את הרכב לאדם אחר בתקופה בה בוצעה העבירה, השיבה: "**לא נתתי בכלל וגם אני לא נהגתי בו כי לא היה לי טسط...ביוולי פקע הטسط. עד אז היה טسط. בחודש 7 הסטים הטסט...אחרי שראיתי שנגנוו לוחיות הרישוי הילכתי למכוון רישיון להזיא מספרים חדשים ואמרנו לי שציריך אישור משטרה ואז התלוננתי**" (עמ' 12 ש' 1 - 13 לפרטוקול). לשאלת האם לוחיות היזהו נגנוו מספר ימים קודם למועד בו הבדיקה בכר, השיבה: "**לא יכולה להסביר על זה. אבל אני זוכרת ש-3 ימים קודם לכן היו לו מספרים, כי הבית של אחותי שיחקה ליד הכביש ואז ראיתי את הרכב**" (עמ' 12 ש' 21-22 לפרטוקול).

דין והכרעה

6. גרסתה של הנאשמת עשתה עלי רושםאמין ביותר. עדותה הייתה ברורה, סדרה, הגיונית ו邏輯ית. גם במסגרת חקירתה הנגדית העידה באופן משכנע וגרסתה לא נסתירה כלל.

7. גרסתה של הנאשמת אף נתמכת בראיות.

ראשית, הנאשמת הגישה תלונה על גניבת לוחיות הרישוי יום לאחר מועד ביצוע העבירה, זאת, לפני ידיעת דבר ביצוע העבירה. יש בעובדה שהנאשמת הגישה את תלונתה כבר לאחר מכן, טרם ידיעה על ביצוע העבירה, כדי להזק את גרסתה ואת העובדה שתalonתה במשטרה בדבר גניבת לוחיות הרישוי הינה "אמיתית" ולא תלונה שמטרתה לבס טענת הגנה.

שנית, תמונה רכבת של הנאשמת מלמדת על שני הבדלים ברכבים בהם שצולמו במצלמת האכיפה. הרכב של הנאשמת אין חישבי נסיעה לאחור ואין אתה משולשת מעל החלון האחורי, פריטים שקייםים ברכב שצולמו במצלמת המהירות. אמנים מדובר בחלקים שנייתן היה להוסיף בין מועד צילום הרכב באותו טיזל לבין מועד ביצוע העבירה, אך הנאשמת שללה זאת בעדותה, גרסתה כאמור לא נסתירה. מדובר בראיה שיש בה כדי לחזק את גרסת הנאשמת לפיה הרכב שצולם במצלמת המהירות, אינורכב.

8. די באמור לעיל כדי לקבוע כי הנאשמת הוכיחה במידה הנדרשת ממנה בהליך זה, אם לא מעבר לכך, כי הרכב שצולם במצלמת המהירות אינםרכב וכי לוחיות הרישוי נגנוו מרכבה וכפי הנראה הורכבו על הרכב שצולם.

9. מעבר לנדרש, מדובר בנסיבות חריגת ובלא כמעט מקרים דומים, המשטרה מזמנת את הבעלים לחקירה תחת

ازהרה. במקרה זה הנואשת לא זומנה לחקירה, למרות שהגישה מיזמתה תלונה בגין גניבת לוחיות הרישוי. משלא זומנה לחקירה חרב תלונתה, יש בכך כדי לחזק את גרסתה.

10. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי הנואשת הוכחה במידה הנדרשת ממנה בהליך זה, כי הרכב שצולם במצולמת מהירות אינו רכבה וכי לוחיות הרישוי נלקחו מרכבה ללא רשותה ולא ידיעתה והורכבו על רכב אחר.

.11. בהתאם החלטתי לזכות את הנואשת מכל אשמה.

.12. זכות ערעור לבית המשפט המ徇ז בתוך 45 ימים.

המציאות תעבור לצדים עותק מנימוקי הכרעת הדיון.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ז, 12 פברואר
.2017, בהעדר הצדדים.